

จันทวดี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา 2550: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการโฮมสเตย์ที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์โสมสกว เพชรานนท์, Ph.D. 115 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะการจัดการที่พักในรูปแบบโฮมสเตย์และสภาพทั่วไปในปัจจุบันของธุรกิจโฮมสเตย์ 2) พฤติกรรมการใช้บริการโฮมสเตย์ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้บริการโฮมสเตย์กับปัจจัยส่วนบุคคล 4) ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการใช้บริการโฮมสเตย์ และ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการให้ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการใช้บริการโฮมสเตย์ที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมาของประชาชนนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 243 ตัวอย่าง ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2550 และวิเคราะห์โดยใช้ Chi-square t-test และ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุ 15 - 25 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 บาทขึ้นไป อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพโสด กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเดินทางมาพักที่โฮมสเตย์ในตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมา การเดินทางมากับกลุ่มเพื่อนโดยรถยนต์ส่วนบุคคล มีวัตถุประสงค์หลักคือท่องเที่ยวและพักผ่อน เข้าพักโฮมสเตย์เป็นเวลา 1 คืน 2 วัน รู้จักโฮมสเตย์จากการแนะนำของเพื่อน เลือกรับประทานอาหารที่โฮมสเตย์เพราะเพื่อนหรือญาติแนะนำ ต้องการเดินทางมาพักในวันหยุดสุดสัปดาห์ ต้องการเดินทางมาพักอีกในช่วงเดือนพฤศจิกายน-มกราคม สถานที่ท่องเที่ยวคือ ฟาร์มผลิตเห็ดหอม กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการใช้บริการโฮมสเตย์ในตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมาในระดับมาก การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้บริการโฮมสเตย์ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า 1) เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง วัตถุประสงค์หลักในการเดินทาง และช่วงเดือนที่ต้องการเดินทาง 2) อายุมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง และโอกาสในการเดินทาง 3) รายได้มีความสัมพันธ์กับยานพาหนะที่ใช้เดินทาง ช่วงเดือนที่ต้องการเดินทาง และความต้องการในการกลับมาอีก 4) อาชีพมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง วัตถุประสงค์หลักในการเดินทาง ยานพาหนะที่ใช้เดินทาง และโอกาสที่เดินทางมาพัก 5) สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง และยานพาหนะที่ใช้เดินทาง และการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความสำคัญที่มีต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา สถานที่ การส่งเสริมการตลาด กระบวนการ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ต่างกัน

ดังนั้น ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ในตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมา ควรส่งเสริมด้านราคาเพิ่มมากขึ้น เช่น กำหนดอัตราราคาตามช่วงเทศกาลต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาพักตลอดทั้งปี และจัดให้การจัดการการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรรักษาสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมในชุมชนให้คงอยู่ด้วยการคำนึงถึงศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวของทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนควบคู่ไปด้วย